

сили да убиятъ. Самиятъ човѣкъ пакъ стоялъ на брѣга. Но Мелдунъ не му казалъ нищо, само подкаралъ кораба по-бързо.

Все по-бързо и по-бързо плувалъ кораба по свѣтлитѣ сини вълни, докато, най-сетнѣ, тѣ стигнали пакъ въ Ирландия, пакъ въвъ родната си земя, безъ да извършатъ отмъщението, което бѣха намислили да правятъ.

Но, когато Мелдунъ погледналъ шепата хора, които му останали отъ храбрата дружи-

на, съ която билъ тръгналъ, той видѣлъ, че, наистина, мъдри сж биле думитѣ на стария лустинникъ. Отъ тогава той вече не помислялъ да отмъщава на човѣка, който бѣ убилъ баща му. Не помислялъ и за нови пжтешествия, а стоялъ у дома си и управлявалъ народа си тѣй мъдро и справедливо, че напълно заслужилъ името, което послѣ му дали — Мелдунъ Добриятъ.

Отъ английски прѣведе: Д. Мавровъ.

Нашитѣ картини.

(Разясненията сж за възрастнитѣ).

Картини въ текста.

Малкиятъ живописецъ. Картина отъ Хидеманнъ — нѣмски съврѣменъ художникъ.

Дѣцата иматъ прѣголъма наклонность да рисуватъ каквото знаятъ и каквото видятъ. Това е изобразилъ въ картината и нашиятъ художникъ. Малкиятъ Фритцъ опитва своитѣ художнически способности като рисува дѣда си. И дѣдото е доволенъ, че внучето му е тѣй даровито и отъ ранни години проявя наклонность къмъ живопись, та позира на внучето си съ голѣмо вжтрѣшно задоволство. По лицето на малкия художникъ се чете сжщо извънредна веселость, че дѣдо му цѣни неговитѣ усилия.

Картини извънъ текста (приложения).

№ 13 Книгата на утѣшението. Картина отъ Фагерленъ, английски съврѣменъ художникъ. Прѣдставена ни е една тжжна, но сжщеврѣменно мила сцена, която трогва зрителя. Бѣдната майка е болна и немошна и въ тжга посрѣща и испраща днитѣ на своя тежкъ животъ. Малката ѣ дъщеря, която силно чувствува страданията на бѣдната си майка, се мъчи да ѣ помогне — да облечки мъжитѣ ѣ. Между друго, тя ѣ чете твърдѣ често въ „Книгата на утѣшението“ — Свещенното Писание, кждѣто, наистина, всѣки страждущъ може да намѣри утѣха, четейки благитѣ утѣшителни думи на Исуса, или историята на неговитѣ мъки и страдания. Въ лицето на болната художникътъ сѣкашъ е прѣдалъ чувствуването, че страданията сж врѣменно забравени и мисълта е унесена въ бждащия задгробенъ животъ, кждѣто всички страждущи на земята ще найдатъ утѣха и успокоение.

№ 14 Погребението на Исуса. Картина отъ Чизери — италиански художникъ. Прѣдставенъ е моментъ, когато най-близкитѣ хора на великия мъченикъ отдаватъ послѣдната почеть къмъ тѣлото на милия си сродникъ и приятель, като го отнасятъ сами въ хладния гробъ. Ху-

джникътъ е прѣдалъ извънредно живо скръбта, шо тежи на сърдцето на близкитѣ Исусови люде, които сж дошли за послѣденъ пжтъ да видятъ хубавото му страдалческо лице. Сломена отъ сърдечна болка, майката едвамъ пристѣпя, подкрѣпвана отъ своята родственица. Тя е устрѣмила своитѣ очи къмъ небето, сѣкашъ отъ тамъ очаква да получи утѣха за тежката скръбъ, шо разяжда въ тая минута нараненото ѣ майчино сърдце.

Орачъ. Картина отъ Ярославъ Вѣшинъ (Цвѣтно приложение № 7). Талантливиятъ художникъ ни е прѣдставилъ една сцена — картина изъ българския животъ. Хубавъ день пролѣтенъ. Дървета сж се покрили съ раскошни бѣли и розови цвѣтове. Трѣвата на вредъ се е разделенила. Въздухътъ е чистъ и свежъ, а небето ясно и сино-прозрачно. Надалечъ се очертава прѣлестната Витошь-планина. Чичо Стоянъ е подранилъ и пори съ ралото цѣлината, а кроткитѣ му воловци, сѣкашъ сжзнаватъ сврето прѣдназначение и съ благодушие и покорность влѣчатъ ралото и блѣнуватъ за пладиниската почивка... А и Мурго, всѣгдашенъ другаръ на чичовитѣ Стоянови воловци, припка весело и той покрай ралото сжщо, съ сжзнанието, че и той върши нѣщо въ общата работа.

Гайдаръ. Етюдъ отъ И. В. Мрѣвквичка. (Цвѣтно приложение № 8). Майсторски е нарисуванъ отъ художника типа на шопъ-гайдаръ изъ Софийската околность. И цвѣта на лицето и изражението на послѣдното сж прѣддени съ неподражаема вешина. Ние сме увѣрени, че тоя етюдъ ще се понарави извънредно много на нашитѣ малки и голѣми четци.

Съдържание на книжка VII и VIII.

1. Малкиятъ живописецъ, картина отъ З Хидеманнъ.
2. Керванътъ. (Изъ приказкитѣ на Хауфа — за дѣца и юноши).
3. Появяването на боговетѣ. (Японска легенда — за дѣца и юноши).
4. Пѣсень на рибаря, отъ Фр. Шиллеръ.
5. Пролѣтенъ сънь. Отъ Ранъ-Босилекъ.
6. Първи извѣстници. Отъ Ранъ-Босилекъ.
7. Мамутовото колѣно. (Разказъ — отъ Андрей Протичъ — за юноши).
8. Приключенията на Мемлдунъ. (Фантастична приказка, отъ Алфредъ Теннисонъ — за дѣца юноши).
9. Приложения: 2 аутопортрети и 2 цвѣтни.